

عنوان مقاله:

منشأ و پراکنش کانی های رسی در خاک های مناطق مختلف اقلیمی استان کهگیلویه و بویراحمد

محل انتشار:

دهمین کنگره علوم خاک ایران (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 2

نویسندگان:

حمیدرضا اولیائی - استادیار دانشکده کشاورزی دانشگاه یاسوج

علی ابطحی - استاد بخش علوم خاک دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز

ابراهیم ادهمی - استادیار دانشکده کشاورزی دانشگاه یاسوج

خلاصه مقاله:

کانی های رسی، به عنوان یکی از مهمترین بخشهای فاز جامد خاک مطرح می باشند . تأثیر کانی های رسی در خصوصیات فیزیکوشیمیایی خاک مانند ظرفیت تبادل کاتیونی، ظرفیت نگهداری آب، حاصلخیزی خاک، تهویه و غیره بسیار چشمگیر است . این تأثیر به نوع و میزان کانی ها بستگی دارد . در نتیجه شناسایی نوع کانی های رسی خاک اهمیت ویژه ای دارد . درک بهتری از جزئیات خصوصیات کانی های رسی در خاک و ارتباط این جزء خاک با خصوصیات فیزیکی شیمیایی به محققان کمک می نماید تا در پیشگویی رفتار خاک در زمینه های کشاورزی و محیط زیست موفق تر باشند (ویلسون، 1999 مطالعات انجام شده بر روی خاک های مناطق خشک و نیمه خشک نشان می دهد که بر خلاف رطوبت اندک و هوادیدگی ناچیز در خاک های این مناطق، کانیهای رسی متنوعی از نظر کمی و کیفی وجود دارد . مهجوری (1975) با بررسی خاک های خشک و نیمه خشک ایران، وجود کانی های کلریت، اپلیت، اسمکتیت، ورمیکولیت، کائولینیت و رسهای مخلوط میکا - ورمیکولیت و میکا - کلریت را گزارش نموده است . میلوت (1970) سه مکانیسم مختلف را برای تشکیل کانی ها در خاک عنوان می نماید که شامل هوا دیدگی مواد مادری بدون تغییرات ساختمانی و شیمیایی (کانی های توارثی) 1 ، تغییر شکل کانی هایی که در شرایط محیطی خود پایدار نیستند و تغییر حالت ساختمانی و شیمیایی می دهند (کانی های تغییر شکل یافته) 2 و تشکیل مجدد کانی از مواد حاصل از تجزیه و تخریب سایر کانی ها (کانی های نو ساخته) .

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/23918>

